

DRETS FONAMENTALS PERÒ MENYS

El que costa un sostre

Els drets fonamentals, com el seu nom indica, són fonamentals. El dret a la salut, l'educació, la lliure circulació, l'elecció religiosa, són drets fonamentals i tenir un lloc on poder viure, també. Si algun dia no teniu res a fer, proveu el compliment de tots aquests drets a Espanya. Són pura ficció. Desgavell sanitari, escolar, retorns en calent de migrants, oposició als llocs de culte no cristians i l'habitatge... Aturem-nos un moment en el dret fonamental de l'habitatge.

A Espanya la compra d'un habitatge significa: pagar un pis de tres habitacions a preu de palau, pagar la hipoteca que es necessita per arribar a la inicial suma demanada, més l'IVA, l'IRPF, els impostos sobre actius jurídics, sobre el patrimoni, el PIB urbà, la plusvàlua municipal, l'ICIO (tribut a qualsevol obra), llicència d'obres... En total, a Espanya la compra i impostos per tenir un pis propi s'eleva a gairebé un vint-i-cinc més del que representa per un ciutadà



europèu. Déu n'hi dò per ser un dret fonamental. Si cada dret ens costa un ull de la cara, aviat serem tots guexos.

Per aquestes terres de la mare pàtria, els pisos es busquen com l'or a l'Amèrica dels Cowboys. Per aconseguir pagar un més d'hipoteca més els impostos corresponents, els propietaris penquen com a bèsties, s'arrossegueuen per oficines i empreses com els buscadors d'abans s'arrossegaven per rius i valls. No hi ha menjar, no hi ha descans, és una lluita del dia a dia per conservar el sostre inestable com el d'una tenda de campanya.

El costum cada vegada més estès de veure com fills de quaranta anys segueixen vivint amb els pares, no és una tradició apostòlica. No parla de l'amor filio paterna, demostra només que els fills no poden pagar-se un pis i independitzar-se tot esperant, quan no provocant, el decés dels progenitors.

El Parlament espanyol ha derivat en una mena de mercat de l'insult i la mofa. A cada sessió de control l'oposició treu una xafarderia (real o inventada) de qualsevol membre del govern i aquest replica amb aquella idea tan elaborada de: i tu més. I si algun dia, per variar, deixessin d'insultar-se i encaressin el problema del poble per poder viure dignament sota sostre?



CONTRIBUENT

Cent francs